

## Jakt på Canadas svarta björn

**Till min förvåning fick jag se hur en stor svart skugga närmade sig min skugga? Vad var detta för något? Jag hörde skrapljud nerifrån trädet och sneglade försiktigt ner, jodå björnen var på väg upp i mitt träd. När björnen var en meter under mig, fortfarande klättrande uppåt ...**



Egentligen var det inte alls planerat att jag skulle åka och jaga björn, utan det som låg närmast till var en smygjakt med långbåge på javelina (pecary) i Texas. När resekamraten Kenth inte kunde släppa tanken på björnjakt och eftersom att jag inte lyckades övertyga honom om att javelinajakt är mer spännande och utmanande, så bestämde vi att först göra ett försök på björn för att sedan titta lite närmare på den ovan nämnda Texasjakten.

Vi kontaktade Anders på Scandinavian Bowhunting och det visade sig att han hade en kontakt borta i Alberta, närmare bestämt i High Level. Anders planerade att åka med. Enligt outfitterns hemsida skulle



det vara hyfsat tätt med björn och skottchanserna var mycket goda. Den största delen av jakten bedrivs genom ihärdig åteljakt, men det finns även möjlighet att smygjaga.

### Planering

Anders kontaktade Eric på Silverfox Outfitters och vi satte ett datum, det blev andra jaktveckan i maj 2011. Nu började planeringen på allvar och vi utsåg Anders som chef över logistiken och kontaktperson mot outfittern, vilket han skötte med högsta betyg. Mina erfarenheter av jaktresor brukar alltid vara att något inte går som planerat, men denna gång gick både dit- och hemresa som på räls.

Med på resan förutom undertecknad var också Dan, Ulf, Kenth, Anders, Fredrik och Johan. Inför resan gjorde Kenth och jag ett inköp av varsin sportbag, modell stor i "civil" kulör. Dessa inreddes med en låda byggd av tunn plywood och etafoam så att våra pilbågar med tillbehör låg skyddade, allt detta för att vi har hört historier om hur viss personal på flygplatser ställer till förtret för den resande jägaren vare sig det är gevär eller pilbåge som transporteras. Nu fanns det inget på vårt bagage som kunde relateras till jakt och det visade sig fungera väl under denna resa.

### Resan

Resrutten gick för oss från Göteborg, först till Heathrow och därefter till Edmonton. Där hyrde vi en gigantisk van och färden fortsatte mot High Level. Strax utanför Edmonton besökte vi ett stort varuhus där jag lätt skulle kunna gå i några timmar, utbudet av jaktrelaterade prylar var enormt, i alla fall mätt med mina ögon. Efter detta fortsatte vi bilfärden, som i det stora hela skulle ta cirka 8-9 timmar, dock så övernattade vi på ett motell efter vägen. Nästa dag startades med en bastant kanadensisk frukost och därefter fortsatte vi mot "Silverfox Remote Camp" väl guidade av kartläsaren Ulf.

### Skrotupplag

Lite skeptisk var jag när vi körde in till en gård där "campen" skulle ligga. Det såg ut som ett stort skrotupplag av bilar, pickuper, bråte och snöskotrar. Jag tappade räkningen efter 14 snöskotrar. För att komma till lägret var vi tvungna att köra igenom gården och det visade sig att lägret var nästan lika stökigt, men nu var vi i alla fall framme. Vi möttes av guiderna, som visade oss runt och vi blev inkvarterade i de stora canvastälten som var utrustade med vedkaminer.



### **Campen**

Planen för dagen, eller rättare sagt hela veckan, var att vi skulle ha frukost 09.00 på morgonen därefter lunch 15:00 för att sedan bli utkörda till passen.

Väl i ordning och fördelade i tälten började vi packa upp och ta fram jaktkläder och pilbågar. Jag var ganska mör efter resan, men i och med att vi hade gott om tid så kunde man vila och ta det lugnt med förberedelserna innan jakten. I lägret fanns det flera tält och en liten byggnad där vi åt våra måltider.

De hade byggt ett skjuttorn och nedanför detta fanns det ett par 3D-björnar som vi kunde övningskjuta på. Efter att alla testat sina pilbågar och kontrollerat att inget hänt under resans gång, fick vi en måltid bestående av smörgåsar och soppa.

Eric, som var chefsguiden, delade ut våra licenser eller "tags" för att därefter gå igenom vad som gällde för jakten. Han hade delat upp oss på olika guider för att vi skulle jaga på olika områden. Först skulle vi åka ut till området med pickups och på flaken fanns det fyrehjuliga motorcyklar "Quads".

På åtelplatsen finns det oljefat som fylls med godsaker såsom popcorn, matfett, donuts, havre, eller som i vårt fall en flådd bäver. Det kan tilläggas att bäver är favoritföda för björnen och det finns otroligt mycket bäver i området. Staten betalade 30 dollar per bäversvans, så för en trapper kan det vara en god affär, eftersom han får betalt från staten för svansen, pälsen köps av pälshandlaren och björnoutfittern betalar för "skrotten" som åtel. Enlig Eric så var vi de första i år som skulle jaga björn på hans område, det hade blivit en avbokning av premiärveckan, vilket vi inte var alltför ledsna över. Efter vi ätit var det dags att bli utkörd till passet.

### **Gyttjig färd**

Ryggsäcken var packad med regnkläder, vatten, smörgåsar och en nyinköpt Themacell vilken skulle användas mot mygg. Det var fint väder och hyfsat varmt, men enligt Eric blev det kallt på kvällen, så det gällde att vara varmt klädd. Upphämtningen skedde efter solnedgång och det kunde bli en lång väntan ifall någon fällt en björn som behövde transporteras ut. Efter att kommit fram till vägs ände lastade vi av motorcyklarna. Anders och Eric åkte på

en quad och Johan skulle skjutsa undertecknad. Eric varnade oss att det var lerpölar och ville vi skulle ta på regnkläder men inte lyssnade vi på guiden som varit med och guidat så att långt över 500 björnar fällts i detta område.

Det var ju trots allt torrt i terrängen och vägarna såg ju ut att vara farbara. Nu visade det sig ganska snart när vi åkt i väg på skogsstigarna att vissa av lerpölar-na kanske var mer lika avgrundshål fyllda med gytjtja och allt jag kommer ihåg var, ”rädda pilbågen”.



### Väntan

Självklart skulle jag sitta på ett pass längst in i marken, så gytjtigt blev det och det var tur att jag hade ett skydd på pilbågen annars skulle både sträng och camhjul vara fullsmetade. Väl framme släppte Eric av mig och fyllde en omkullslagen tunna med en bäver, jag klättrade upp i mitt treestand och kopplade fast mig i selen så att jag inte kunde ramla ner. Eric förklarade att när björnen kommer går det väldigt fort, den smyger eller rusar in till tunnan snappar åt sig bävern och sticker fort därifrån, det gällde alltså att vara beredd. Under tiden Eric fixade med åteln, tände jag Thermacellen och lade den på golvet under sitsen. Solen gassade hårt och det blev väldigt varmt med tanke på alla kläder jag hade på mig. Efter att Eric åkt blev det helt tyst förutom två ekorrar som sprang runt och skällde på varandra. Stora tunga myggor surrade runt mig en stund men försvann ganska snabbt när Thermacellen gjorde sitt jobb. Timmarna gick långsamt utan att något hände och jag förbannade mig själv att jag inte tagit med något mjukt att sitta på eftersom träsmaken gjorde sig påmind.

### Prassel

Den välta tunnan låg med öppningen mot mig så jag skulle få bättre skottchans om björnen kom. Jag funderade lite på att Eric pratade alltid om när björnen

kom, hur kunde han vara så säker? I skymningen kom två lavskrikor och pickade lite på bävern och trummade på tunnan, ganska underhållande faktiskt att få tankarna på annat när man lider av djävulsk träsmak. Plötsligt försvann fåglarna och det blev helt tyst i skogen, det var fortfarande gott skjutljus och jag hade inte gett upp än. Snett bakom mig hör jag ett litet prassel i löven och tänkte genast på björn, men jag kom ihåg de små ekorrarna som spelat mig många spratt förut.

### Björn

Jag vågade inte röra mig utan satt blickstill och i ögonvrån såg jag en björn komma smygande, bakom den kom ytterligare en björn. De var i samma storlek och den första björnen smet snabbt fram till tunnan och slet ut bävern och stack ut i skogen rakt under mitt treestand. Då hade jag precis hunnit ställa mig upp och dragit pilbågen. Tankarna surrade lite och jag koncentrerade mig på björn nummer två. Björnen gick fram till tunnan för att se om det fanns något kvar och jag såg att den var ”skjutbar”. När den visade full bredd lät jag pilen gå. Ett vrål och ett högt skutt var björnens omedelbara reaktion, två språng in bakom ett träd sen föll den ihop. Tre grymtningar och sen var det klart. Den nästan två tum vida trebladiga mekaniska jaktspetsen hade gjort sitt jobb, precis som den är designad för. När jag suttit och tittat på björnen en lång stund, klättrade jag på ostadiga ben ner från mitt treestand och smög fram till den. Flyktsträckan var hela nio meter. Det var en ungbjörn med en fantastisk tjock och fin kolsvart päls.

### ”Ingen dålig start”

Snabbt packade jag ihop mina prylar och drog ut björnen till skogsstigen. Väl framme tände jag en liten brasa för att jaga bort all mygg som vaknat till när jag stängt av min Thermacell. Nu kom mörkret





snabbt och jag satt framför brasan och firade med smörgåsar och vatten och tittade på min björn. Långt borta hörde jag ljudet från fyrhjulingen som närmade sig. Det var Eric, Anders och Johan. Johan kom sist och han drog en kärra med en väldigt stor brunfärgad svartbjörn som han lyckats fälla nästa direkt han kom till passet. Efter gratulationer och historier ger vi oss iväg till lägret för att äta kvällsmat. Ingen dålig start.

### Nytt område.

Nästa dag flåddes björnarna efter all fotografering och vi förberedde oss för nästa kvällspass. Vis av erfarenhet från föregående kväll packade jag den här gången ner en tjock handduk att sitta på.

Efter att igen hamnat längst in på jaktmarken och efter en lång körning med fyrhjulingen kom vi slutligen fram till passet vid en liten sjö. Mitt i sjön var det en stor bäverhydda och runt om sjön växte det tätt med aspträd. Jag parkerade min quad med släp ett par hundra meter från passet. Passet var ett hemgjort treestand sex meter upp i en asp, stegen bestod av 2" x 4" träklossar som var spikade på varsin sida av trädstammen. Medan jag klättrade upp och gjorde i ordning allt med säkerhetssele, Thermacell, pilbåge och sitthandduk, iordningställde Eric åtelstunnan med ännu en bäverskrott, fast nu delad så att björnen inte skulle kunna ta med sig allt på en gång.

### ”knak”

När Eric var klar vinkade han och gjorde tummen upp för att därefter köra iväg på sin fyrhjuling. Efter ett tag kunde jag inte höra motorcykeln, utan allt föll till ro. Vädret var klart och soligt. Efter att ha iakttagit ett par gäss i sjön fick jag i strandkanten se en stor ”råtta” kila omkring. Först trodde jag att det var en bäver, men efter lite kikarspaning kom jag fram till att det måste ha varit en bisam.

Nu hade jag suttit ett par timmar och hade solen i

ryggen, träden kastade långa skuggor och jag kunde se skuggformationen av mig själv och plattformen framför på marken.

Ett högt knak bröt tystnaden och första tanken var att nu kommer det en stor älg, bra för då har jag sett bison, bisam, bäver, björn, prärievarg, åsnehjort, vitsvanshjort och älg på denna resa.

### Brun svartbjörn

När jag kikade försiktigt snett bakom mig där ljudet kom från fick jag se att det var en kanelfärgad svartbjörn. Pälsen var alldeles ljusbrun. Försiktigt vred jag tillbaka huvudet och stirrade på tunnan som låg framför mig, pilen var nockad och klar och jag krokade i avtryckaren. Björnen smög försiktig snett bakom mig i riktning mot tunnan och jag räknade kallt med att den skulle passera direkt under mitt treestand. Nu var björnen under mitt träd och jag kunde höra hur den fnyste. Antagligen kände den att det luktade människa, trots att jag hade vidtagit alla försiktighetsåtgärder med antivitringsmedel och parfymfria tvättmedel. Jag vågade inte titta ner, utan tittade på skuggan av mitt treestand som låg framför mig. När som helst skulle björnen komma fram under mig och gå mot tunnan.

### Hasande ljud

Inget hände, det gick en lång stund, jag hörde bara hur björnen andades och fnyste sex meter under mig. Här gällde det att hålla ut och sitta blickstill.

Till min förvåning fick jag se hur en stor svart skugga närmade sig min skugga? Vad var detta för något? Jag hörde skrapljud nerifrån trädet och sneglade försiktigt ner, jodå björnen var på väg upp i mitt träd. När björnen var en meter under mig, fortfarande klättrande uppåt precis som en människa, nyttjande de fastspikade trästegen i trädet. Situationen blev lite obekvämt och tanken på att få upp en björn i trestandet medan jag själv var fastkopplad i säkerhetssele



är hyfsat besvärlig.

Att skjuta med bågen var inte praktiskt om inte omöjligt och alldeles för sent påtänkt. Som gammal boxare skulle jag säkert kunna leverera en hyfsad högerpärla men bara tanken är märklig, dock för den igenom huvudet. Det som räddade situationen var att jag stegade lite lätt i golvet på mitt trestand och av det ljudet stannade björnen upp och klättrade sakta nerför trädet (jag vill gärna tro att mitt stegande var kontrollerat, och inte alls ett uttryck av björnfrossa).

### Andra björnen ligger

När björnen var nere på marken smög den sakta tillbaka i sina inkommande spår, men gjorde ett misstag och vände upp bredsidan för att titta en sista gång på den märkliga figuren som satt uppe i trädet. Björnen fälldes av pilen och låg bara några meter från mitt pass, jag satt kvar ett tag uppe i trädet och fikade, jag kunde inte komma någon vart eftersom benen saknade bärkraft.

Totalt under denna jaktvecka fällde vi tio björnar varav några riktigt stora bjässar

Text & foto: Stefan Skarp

Foto: Ulf Backman

